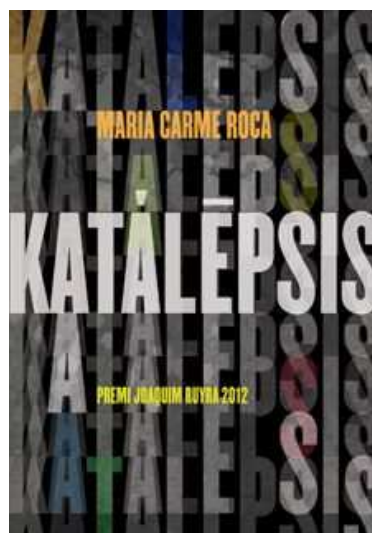

Club de lectura juvenil

Maria Carme Roca

Katálepsis

Dimarts, 28 de maig del 2019
a les 18.00 h.

Amb el suport de la Diputació de Girona

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

CULTURA
FIGUERES

Autora:

Maria Carme Roca
(Barcelona, 1955)

Llicenciada en Filosofia i Lletres (Història) i en Filologia Catalana (Literatura), durant dotze anys es dedica a l'ensenyament. L'any 1997 publica la seva primera novel·la i des d'aleshores ha publicat una quantitat ingent de títols tant per al públic infantil i juvenil com per al públic adult.

És autora de llibres per a infants i joves:

Qui és, el penjat? (1997), Sis contes revoltats (1998), Foc al cor (2000), Amb ulls de guácharo (2001), Ermengol el salat (2002), On s'amaga la por (2004, premi Lola Anglada 2002), Ada i Valeri, una nena i un bacteri (2003), La temuda petjada de Kali (2004), Qui és el de la foto? (2010, premi Bancaixa de Narrativa Juvenil 2009), Katalépsis (2013, premi Joaquim Ruyra de Literatura Juvenil 2012), Dedicam un poema encara que sigui teu (2013), La merla blava (2015) o Selfies al cementiri (2017, premi Barcanova de Literatura Juvenil).

Com a autora de novel·la històrica publica els títols El pont de fusta (2004), Intrigues de palau (2006, premi Néstor Luján de Novel·la Històrica), El monestir proscrit (2008), Barcino (2009), Escollida pels déus (2010) i L'enigma Colom (2014). És autora dels assaigs històrics Les dones de Jaume I (2008) i Abadesses i prioros a la Catalunya

medieval (2014). També cal destacar les novel·les A punt d'estrena (2016, VI Premi l'Illa dels Llibres) i La noia del club (2017).

Condueix el club de lectura de la biblioteca Joan Coromines del Masnou i és membre de jurat de premis literaris com el Nèstor Luján de Novel·la històrica o el Premi Carlemany. És sòcia de l'associació professional d'escriptors i escriptores de literatura ESCRIVIM i va ser membre del Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil.

És sòcia de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

<https://www.escriptors.cat/autors/rocamca/portic-maria-carne-roca>

La novel·la i la crítica:

“El Dídac i jo, estirats en el nostre sofà d'estil hipster, amb un got d'aigua de la font, recentment hem pogut gaudir de Katàlepsis (La Galera, 2013), de l'escriptora barcelonina Maria Carme Roca i darrer premi Joaquim Ruyra, una de les supervivents del desastre.

L'autora, que a poc a poc ha anat fent seva una prosa àgil i ben trabada, amb arguments que se suporten en fonaments ben assentats, ens ofereix una obra trepidant, d'aquell temps en els que tan sols hi havia una crisi econòmica.

Tot comença quan l'Èric, qui pateix catalèpsia, una malaltia que provoca atacs que semblen quedar talment mort, se les empesca amb el seu amic Gerard per utilitzar aquesta malaltia en benefici propi. Però tot es gira com un mitjó quan aquest ús es converteix en abús i la trama s'embolica. Un

argument que de sobte fa un gir genial i motiva que el lector vulgui de totes totes saber com acaba.

L'autora, acompanyada per clàssics com Dickens, Lovecraft o Alexandre Dumas, i d'altres històries d'enterrats vius, posa amb Katàlèpsis la por al cos del lector, una por irracional, animal, a l'entorn d'un dels somnis més terrorífics que mai haguem pogut tenir: ser enterrats vius. Recordem que fins i tot hi hagut qui ha estat enterrat amb la mà lligada a un fil connectat a una campaneta, per si de cas!

Maria Carme Roca, autora d'ampli aspectre, a poc a poc s'ha situat en el panorama literari català amb força. Mereixedora de diferents premis, entre els que destacaria l'obra Acanuu, l'arquer persa, amb la que va guanyar el Barcanova el 2005, o el premi Néstor Lujan amb Intrigues de palau (Columna, 2006), ha publicat una quarantena de llibres tant de narrativa infantil, com juvenil i adulta.

Si analitzem la seva obra, o almenys allò que hem llegit (que no és tot), sí que hem trobat una clara evolució cap a narracions cada vegada més madures, trames més elaborades que permeten teixir un seguit de complicitats entre els protagonistes i el lector que t'obliguen a no perdre pistonada en la lectura.

Aquesta maduresa, però, esperem que continuï al servei del lector jove ja que massa vegades ens trobem que la LIJ es converteix, ni més ni menys, en la plataforma de llançament cap a altres literatures (i si no que li ho preguntin al Zafón). Esperem que això no passi ja que són necessàries plomes com la de la Roca, a imatge i semblança dels camins que recorren altres autors com l'Àngel Burgas. I és que d'Escriptor s'és o no s'és.

<http://llibresalrepla.cat/?p=745>